

duben 2003

[úvod](#), [Rady zkušeného ďábla](#), [Zemřeli](#), [Poselství papeže](#), [Minutové nesmysly](#), [Legenda](#), [Pořad bohoslužeb](#), [Czech Chapel: Our Lady of Hostyn, 20th anniversary](#), [Děkujeme](#)

Milí přátelé,

po velmi dlouhé zimě konečně začíná klepat na dveře tolik očekávané jaro. S ním také přichází doba velikonoční. Koncem dubna spolu s celou církví oslavíme vítězství Krista nad smrtí. Čtyřicet dní před Velikonocemi jsme byli vyzváni, abychom se pústou a jiným vhodným způsobem připravili na toto vítězství. Ano, oslava vítězství nad smrtí bude tím radostnějším, čím více jsme se přimknuli k Ježíši Kristu a k jeho kříži během doby postní. Přeji Vám hlubokou radost z poznání Ježíše Krista a jeho kříže. Radost z vykoupení a novou energii a odhodlání následovat Ježíše s důvěrou, že jeho cesta je nejjistější.

Pán vstal z mrtvých, jak řekl. Radujme se všichni a jásejme, neboť on kraluje navěky. ALELUJA.

V tomto čísle chybí, pro množství jiných důležitých zpráv, rubrika „Minigalerie krajanů“. V příštím čísle však budeme pokračovat. Najdete zde prosbu o podporu pro naši národní kapli ve Washigtonu, D.C.. Věřím, že přispějete a že se s vámi uvidím 21. června na oslavě 20 výročí posvěcení. Krajanská komunita v New Yorku pojedou autobusem na oslavy výročí. Odjezd bude v sobotu ráno 21. června a návrat v neděli odpoledne. Bližší informace najdete u pana Václava Jelínka tel. (201) 967 5497, nebo na tel. ZVONU (516) 625 2682.

Příjemnou a ničím nerušenou četbu přeje Fr. Antonín

Rady zkušeného ďábla C.S. Lewis

Tato kniha je pravděpodobně nejslavnější knihou C. S. Lewise. Je to vtipný i moudrý rozbor silných i slabých stránek povahy křesťana, jak o nich píše zkušený ďábel Zmarchrob svému mladému synovci Tasemníkovi. Poznámka: Nepřítel = Bůh, Otec v Hlubinách = Ďábel, Pacient = člověk, kterého má Tasemník přivést do pekla

12. kapitola

Můj drahý Tasemníku,

Zřejmě děláš velké pokroky. Jen se bojím, aby ses nesnažil svého pacienta získat moc rychle – aby se neprobral a neuvědomil si svou skutečnou situaci. My dva, kteří vidíme jeho postavení, jaké skutečně je, totiž nesmíme zapomenout, jak zcela odlišně by se mělo jevit jemu samotnému. My víme, že jsme změnil směr jeho cesty a ta ho už odvádí z jeho oběžné dráhy kolem Nepřítele; on si ale musí myslet, že všechno, co jeho dráhu změnilo, je triviální a lze to odvolat. Nesmí tušit, že teď sice pomalu, ale přece jen směřuje od Slunce po dráze, která ho

dovede do chladu a temnoty nejbzdálenějšího vesmíru.

Proto jsem skoro rád, když slyším, že on stále ještě chodí do kostela a k přijímání. Víím, že je v tom určité riziko, ale hlavní je, aby si neuvědomil, jak se změnil proti prvním měsícům svého křesťanského života. Pokud si navenek zachová křesťanské zvyky, pořád si ještě bude moci myslet, že sice má několik nových přátel a nové zdroje zábavy, ale že jeho duše je na tom skoro stejně jako před šesti týdny. A dokud si to myslí, my nemusíme zápasit s výslovnou lítostí nad hříchem, který on přesně určil a rozeznal, ale jen s neurčitým, ač nepříjemným pocitem, že to s ním poslední dobou není nijak slavné.

S tímto neurčitým a nepříjemným pocitem zacházej velice opatrně. Pokud příliš zesílí, mohl by ho probudit a všechno pokazit. A naopak: kdybys jej potlačil úplně (což Ti Nepřítel ase nedovolí), přišli bychom o něco, co se nám může velice hodit. Ale pokud dokážeš, aby v něm tento pocit jen živořil a nezměnil se ve skutečnou lítost, bude to v jednom směru neocenitelné: pacient se bude bánit na Nepřítele jen pomyslet. Jistě, že tomu se lidé vyhýbají skoro pořád, ale mají – li stanout tváří v tvář celému neurčitému mraku viny, které si ani nejsou řádně vědomi, chce se jim do toho ještě mnohem méně. Nenávidí každou přestavu, která jim připomíná Nepřítele – přesně tak, jako lidé ve finální tísní nesnesou ani pohled na vkladní knížku. V tomto stavu Tvůj pacient své náboženské povinnosti nebude zanedbávat, ale budou mu stále protivnější. Bude na ně předem myslet tak málo, jak to jen bude přiměřené, a jakmile je odbude, hned na ně zase zapomene. Před několika týdny jsi ho musel při modlitbách pokoušet, aby nedával pozor a myslel na neskutečné věci; teď zjistíš, že Ti otvírá svou náruč dokořán a skoro Tě prosí, abys rozptýlil jeho pozornost a ochromil jeho srdce. On sám si bude přát, aby jeho modlitby nebyly opravdové, protože ničeho se nebude bát tolik, jako skutečného kontaktu s Nepřítelem. Bude toužit po tom, aby spící červy nikdo nerušil.

Až si na tento stav zvykne, postupně Ti odpadne ta obtížná povinnost shánět pro něho zábavu a tím ho pokoušet. Ten nepříjemný pocit a jeho neochota postavit se proti němu ho budou chránit stále účinněji před vším opravdovým štěstím. Zvyk způsobí, že z ješitnosti, vzrušení a uštěpačnosti bude mít stále menší radost a zároveň se bez nich dokáže mnohem méně obejít (protože tak je tomu naštěstí pokaždé, když si člověk na potěšení zvykne). Zjistíš, že jeho bloudící pozornost dokáže přilákat cokoli – nebo i vůbec nic! Už ho nebudeš muset od modliteb, práce nebo spánku odvádět dobrou knihou, kterou má doopravdy rád; postačí mu k tomu inzeráty ve včerejších novinách. Bude plýtvat časem nejen v rozhovorech s lidmi, které má rád, ale i s těmi, které rád nemá, a o věcech, které ho nudí. Můžeš ho přimět k tomu, aby dlouhé hodiny nedělal vůbec nic. Pobízej ho, aby byl vzhůru dlouho do noci, ale ne při hlučných zábavách; ať tupě hledí na vyhaslý oheň ve studeném pokoji. Zkus zabránit všem zdravým a nesobeckým činnostem, které se nám nehodí, a zároveň mu za ně jako náhradu nedávej nic, takže on jednou řekne stejně jako jeden můj bývalý pacient, když sem dolů přišel: „Teď vidím, že jsem většinou nedělal ani to, co jsem dělat měl, ani to, co mě bavilo.“ Křesťané popisují Nepřítele jako Toho, „bez něhož je Nicota silná“. A Nicota je velice silná: dost silná k tomu, aby připravila člověka o nejlepší léta jeho života, která on nestráví ve sladkých hříších, ale v bezútěšném třepotání své mysli nad věcmi, o kterých neví, proč a nač. Je dost silná k tomu, aby mu ukojila tak nepatrné zájmy, že si jich je vědom jen napůl: bubnování prsty, kopání nohou, pískání melodií, které se mu nelíbí, nebo život v dlouhých a temných bludištích snů, které pro něho sice nemají půvab chůtice ani ctižádosti, ale které ho tak vysílí a omámí, že jakmile ho tam přivedou zatoulané myšlenky, už se z nich nedokáž vysvobodit.

Asi řekneš, že to jsou velmi lehké hříchy; jistě bys chtěl (jako všichni mladí pokušitelé) hlásit senzační zločiny. Ale nezapomeň, že jen jedno je důležité: jestli oddělíš člověka od Nepřítele. Nezáleží na tom, jak lehké ty hříchy jsou, pokud člověka dokážou vzdálit od Světla směrem k Nicotě. Vražda není o nic lepší než karty, pokud k tomu ty karty stačí. Skutečně nejjistější cesta do Pekla je pozvolná: mírně se svažuje, příjemně so po ní chodí, nejsou na ní náhlé zatačky, milníky ani ukazatele na rozcestí.

Líbá Tě Tvůj strýc Zmarchrob

Oprava:

V minulém čísle si zařádl tiskařský šotek a došlo k několika chybám; prosím o prominutí.

V oznámení „zemřeli“ bylo několik nepřesností.

místo Fr. Bohdana Chudobu; správně Prof. Dr. Bohdana Chudobu.

místo Msgr. Teneganem; správně Msgr. Heneganem.

spisovatel Andersen nemá hrob v Brně, ale v Římě za hradbami Vatikánu.

Zemřeli:

Dne 23. března zemřel v New Yorku ve věku 81 let pan **Štefan Rajec**. Zarmoucená manželka Dr. Elizabeth Rajec prosí o modlitbu a vzpomínku na zemřelého manžela. Na zemřelého také vzpomínají jeho přátelé; Mikuláš Horák, Pavla Korec, Věra Honajzer, Nad'a Horák a Slovenské spolky. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

Dne 25. března zemřel v New Yorku ve věku 95 let pan **František Khyňl**.

Zlatník a klenotník František Khyňl odešel krátce po komunistickém puči do Austrálie a roku 1963 se přestěhoval do USA. Zemřelý věnoval České republice unikátní sbírku uměleckých šperků hodnotě několika milionů dolarů. Sbírkou přivezl do Prahy bývalý prezident Václav Havel loni v září z návštěvy Spojených států. Rozloučení s panem Františkem Khyňlem bude v **8. dubna v 1.00PM** v kostele **Sv. Jan Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St)**. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

Poselství papeže Jana Pavla II. k postní době: (dokončení)

Draží bratři a sestry!

3. „*Blaženější je dávat než dostávat*“. Když věřící nebrání své vnitřní ochotě dávat a nečekat nic na oplátku, zakoušejí hluboké vnitřní uspokojení.

Úsilí křesťanů o prosazování spravedlnosti a o ochranu těch nejslabších, jejich humanitární snaha zajistit chléb těm, kdo jej nemají, a pečovat o nemocné pokaždé, když je toho zapotřebí, berou sílu z onoho jedinečného a nevyčerpatelného pokladu lásky, jímž je Ježíšovo úplné sebedarování Otci. Věřící je volán, aby následoval Krista, pravého Boha a pravého člověka, jenž se v naprostém ztotožnění s Otcovou vůlí zřekl sám sebe (srov. Flp 2,6n.) a s nezištnou a úplnou láskou se nám daroval až k smrti na kříži. Kalvárie výmluvně hlásá celému světu lásku Nejsvětější Trojice k lidem všech dob žijícím na kterémkoli místě světa.

Svatý Augustin poznamenává, že jedině Bůh, Nejvyšší dobro, dokáže zvítězit nad bídou světa. Proto musí milosrdenství a láska k bližnímu pramenit z živého vztahu s Bohem a neustále se k němu obracet, protože naše radost spočívá v blízkosti ke Kristu (srov. *De civitate Dei*, X, 6; CCL 39, 1351n.).

4. Boží Syn si nás zamiloval jako první, zatímco „jsme byli hříšníky“ (Řím 5,8); miloval nás bezpodmínečně, aniž by od nás něco vyžadoval. Jak bychom mohli právě v postní době nevidět vhodnou příležitost k odvážným rozhodnutím, k nimž vede člověka altruismus a štědrost? Postní doba nám v boji proti nepřiměřené touze po penězích poskytuje praktickou a účinnou zbraň v podobě postu a dobročinných darů. Tím, že potřebné obdarujeme nejen tím, čeho máme nadbytek, ale i něčím navíc, přispíváme ke svému sebezapření, bez něhož se křesťanský život v praxi neobejde. Pokřtěný člověk čerpá sílu z neustálé modlitby, a ukazuje tak, že ve svém životě klade na první místo Boha.

Náš život a naše činy mají být inspirovány a proměňovány láskou, kterou nám vlil do srdce Bůh. Křesťané si nesmějí myslet, že pro své bratry mohou hledat dobro, aniž by sami žili z Kristovy milosrdné lásky. I kdyby se jim podařilo změnit významné negativní sociální či politické faktory, bez lásky by byl každý jejich úspěch pomíjivý. Sama možnost sebedarování je darem a rodí se z Boží milosti. Jak učí svatý Pavel: „*I to, že chcete, i to, že pak jednáte, působí přece ve vás Bůh*“ (Flp 2,13).

5. Dnešnímu člověku, často neuspokojenému prázdnotou a pomíjivostí života a hledajícímu opravdovou radost a lásku, Kristus nabízí svůj vlastní příklad a vybízí jej k následování. Toho, kdo mu naslouchá, žádá, aby svůj život věnoval ostatním. Takové úsilí přináší člověku naplnění a radost, jak dokazuje výmluvný příklad lidí, kteří opustili své jistoty a neváhali nasadit vlastní život jako misionáři v různých částech světa. Svědčí o tom rozhodnutí těch mladých lidí, kteří s vírou přijali kněžské nebo řeholní povolání, aby mohli sloužit Božímu plánu spásy. Potvrzuje to rostoucí počet dobrovolníků, kteří se ochotně věnují chudým, starým, nemocným lidem a všem, kdo jejich pomoc potřebují.

V poslední době jsme byli svědky chvályhodného vzepětí solidarity s oběťmi záplav v Evropě, zemětřesení

v Latinské Americe a Itálii, epidemií v Africe, sopečných výbuchů na Filipínách, stejně jako s oběťmi nenávisti, násilí a válek v dalších částech světa.

Za těchto okolností poskytují sdělovací prostředky významnou službu, protože umožňují bezprostřednější účast a probouzejí živější ochotu pomáhat lidem, kteří se ocitli v těžké situaci a trpí. V takových případech člověk není veden k pomoci druhým křesťanským imperativem lásky, ale svým přirozeným soucitem. Každý, kdo pomáhá potřebnému člověku, je však milý Bohu. Ve Skutcích apoštolů stojí, že učednice Tabita byla zachráněna, protože vykonala mnoho dobrých skutků (srov. 9,36n.). A setník Kornélius je za svou štedrost odměněn věčným životem (srov. tamtéž 10,1–31).

Služba potřebným může být pro ty, kdo jsou „daleko“, šťastnou příležitostí k setkání s Kristem, protože Pán oplácí každý dar bližnímu vrchovatou měrou (srov. Mt 25,40).

Ze srdce si přeji, aby postní doba představovala pro věřící vhodný čas k šíření evangelia lásky a k vydávání svědectví o něm po celém světě. Povolání k lásce je totiž srdcem každé autentické evangelizace. Na tento úmysl prosím o přímělu Pannu Marii, Matku církve: kéž nás doprovází při pouti postní dobou. S těmito city vám všem ze srdce žehnám.

Ve Vatikánu 7. ledna 2003

Minutové nesmysly (One Minute Nonsense)

Anthony de Mello, SJ (pokračování)

Jeden šálek kávy – jedna myšlenka

„Povězte mi,“ řekl ateista, „existuje Bůh - opravdu?“

I pravil Mistr: „Pokud chcete, abych k vám byl naprosto poctivý, neodpovím vám.“

Později žáci chtěli vědět, proč neodpověděl.

„Protože na jeho otázku nelze odpovědět,“ řekl Mistr.

„Takže jste ateista?“

„Samozřejmě, že ne. Ateista dělá tu chybu, že popírá něco, o čem se nedá nic říct.“

Odměl se, aby se slova stačila vryt do paměti, a pak dodal: „Ateisté dělají tu chybu, že to něco stvrzují.“

Kláster začínal být přeplněný, bylo třeba větší budovy, a tak obchodník vyplnil šek na milion dolarů a položil ho před Mistra, který jej sebral a pravil: „Výborně. Přijmu to.“

Obchodník byl nespokojený. Šlo o velkou částku a Mistr mu ani nepoděkoval.

„Ten šek je na million dolarů,“ řekl.

„Ano, všiml jsem si.“

„I když jsem bohatý člověk, milion dolarů je hodně peněz.“

„Chceš, abych ti za něj poděkoval?“

„To bys měl.“

„Proč? Vděčný má být ten, kdo dává,“ řekl Mistr.

Legenda o dobrém rozhovoru, který měl Mistr Eckhart s jednou dobrou dcerou

(převzato z Karmelitánského kalendáře 2003)

K dominikánskému klášteru přišla nějaká dcera a chtěla mistra Eckharta. Vrátný řekl: „Koho mu to mám ohlásit?“ – Ona řekla: „Já nevím.“ – Řekl: „Proč to nevíte?“ – Řekla: „Protože nejsem ani dívka, ani žena, ani muž, ani manželka, ani vdova, ani panna, ani pán, ani služka, ani sluha.“ – Vrátný šel za mistrem Eckhartem: „Pojďte se mnou k tomu nejpodivuhodnějšímu stvoření, o jakém jsem kdy slyšel. Vykoukněte ven a řekněte: „Kdo mě hledá?““ – Učinil tak. Řekla mu totéž, co řekla vrátnému. – Řekl: „Milé dítě, mluvíš pravdivě a pohotově; vysvětli mi trochu, jak to myslíš.“ – Řekla: „Kdybych byla dívka, byla bych ještě nevinná; kdybych byla žena, rodila bych bez ustání věčné Slovo ve své duši; kdybych byla muž, kladla bych silou odpor všem hříšníkům; kdybych byla manželka, zachovávala bych věrnost svému jedinému milovanému manželovi; kdybych byla panna, byla bych v uctivé službě; kdybych byla pán, měla bych v moci všechny božské ctnosti; kdybych byla služka, byla bych pokorně poddána Bohu a všem stvořením; kdybych byla sluha, dělala bych těžkou práci a sloužila svému pánu s celou vůlí a bez odmluvy. Nic z toho nejsem, a jsem jen taková věc jako každá jiná, a tak běhám světem.“ – Mistr se vrátil a řekl svým bratřím: „Právě jsem slyšel toho nejpoctivějšího člověka, jakého

jsem kdy potkal, co se pamatují.“

Poznává – li člověk Boha, aniž by znal svou vlastní bídu, propadá pýše. Poznává – li svou bídu, aniž by poznal Boha, propadá zoufalství. Poznáním Ježíše Krista se však dostáváme do středu, neboť tam nacházíme Boha právě tak, jako svou vlastní bídu.

Blaise Pascal

Pořad bohoslužeb o velikonocích ve SVATÉM TÝDNU (13. – 20. dubna)

13-APR-2003 KVĚTNÁ NEDĚLE 10.30AM dolní kaple

Ježíšův slavný vjezd do Jerusáléma

17-APR-2003 ZELENÝ ČTVRTEK 07.30PM společně se všemi

ustanovení mše svaté v horním kostele

18-APR-2003 VELKÝ PÁTEK 07.30PM dolní kaple

Ježíš umírá na kříži

19-APR-2003 BÍLÁ SOBOTA 07.30PM dolní kaple

Noční bdění, oslava vzkříšeného Ježíše

20-APR-2003 VELIKONOČNÍ NEDĚLE 10.30AM dolní kaple

Ježíšovo vítězství nad smrtí

Mše svaté 1. – 30. dubna 2003 + neoznámené minule

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
08-Mar-03	Za Josefa Jocha	Barbara Jochová
13-Mar-03	Za zemřelou Gretchen Yoffa	Z. Rossenberg
16-Mar-03	Na poděkování Pánu Bohu	Pavel Foltýn
20-Mar-03	Za krajanskou rodinu	
21-Mar-03	Za Gretchen Yoffa	rodina Krupkova
26-Mar-03	Za zemřelého Zdenka Rutara	Mila Hyvnarová
27-Mar-03	Za Zemřelého Štefana Rajce	rodina a přátelé
28-Mar-03	Za krajanskou rodinu	
30-Apr-03	Za zemřelou Helenu Foltýnovou	syn Pavel Foltyn
02-Apr-03	Za zemřelou Helenu Stachovou	J. Minister a M. Kašpar
03-Apr-03	Za tragicky zemřelé Petra a Nancy Šuran	Martin a Libuše Královi
04-Apr-03	Za zemřelého kolegu IngArch. Zdenka Homoláče	Ing. Miroslav Kašpar
06-Apr-03	Za rodinu Hlavatých a Horakových	rodina Hlavatá
07-Apr-03	Za Gretchen Yoffa	Martin a Libuše Královi
08-Apr-03	Za zemřelého Františka Khylna, zádušní mše svatá	v kostele sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu v 1.00PM
09-Apr-03	Za rodiče Gustava a Miloslavu Čermákovy	Dagmar Čermák
10-Apr-03	Za bratra Ing. Jana Čermáka	Dagmar Čermák
11-Apr-03	Za Gretchen H. Yoffa	Dagmar Čermák
13-Apr-03	Za rodiče Bednářovy a příbuzné z obou stran	rodina Bláhova
19-Apr-03	Za nově pokřtěné	
20-Apr-03	Za zemřelého manžela Františka Koutenského	Lucie Koutenská
24-Apr-03	Za Jerry Otruba	Mary A. Otruba
26-Apr-03	Za Paul Cipko	Mary A. Otruba
27-Apr-03	Svatební mše Věra Dulová a Petr Combs	
27-Apr-03	Za živou a zemřelou rodinu z obou stran	manželé Parikrupovi

Czech Chapel: Our Lady of Hostyn, 20th anniversary

This is the 20th year of the founding, consecration and dedication of the Czech Chapel-officially called the Czech National Memorial Chapel of Our Lady of Hostyn in honor of St. John Nepomucene Neumann. On **Saturday June 21st** of this year we, the Czech American community of the great Washington metropolitan area, plan to host the anniversary celebration beginning with a Mass at **2PM** in the Czech Chapel located in the Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception – next door to the Catholic University of America on Michigan Avenue, North East. A social gathering is planned after Mass in the Basilica's Memorial Hall, to include a standup buffet with refreshments.

We invite you to make a pilgrimage to the Basilica of the National Shrine in June and join us for this anniversary celebration of the Czech Chapel. We of Czech ancestry have much to celebrate on this year's anniversary and can be proud of and grateful for the Chapel – a treasure on the largest and celebrated Marian Shrine Basilica in the United States. We faithfully believe Mary, in the name of Our Lady of Hostyn, helped answer prayers of many who sought her heavenly intercession in making the chapel a reality.

The Czech Chapel, which is among the largest of the 60 Marian Chapels in the Basilica, has special religious, historical and cultural significance. For Czechs in America it is a symbol of religious triumph over anti – religious forces which for decades suppressed the Christian faith of people in the Fatherland. The chapel, which also serves as the Shrine's confessional chapel, commemorates St. John Nepomucene Neumann, a native of Prachatice, Czech Republic. As an indefatigable immigrant priest, missionary, and saintly bishop of Philadelphia, Pennsylvania, St. John Neumann became the first foreign born male saint in the U.S.. He belonged to the Redemptorist Order.

We have much to be grateful for and equally much to be proud of. In this regard we wish to express our gratitude to God for this gift – the Czech Chapel – and celebrate our thankfulness on this special anniversary occasion. To help us with expenses in paying for the social and related costs, we are asking those who have not as yet made a donation to consider a gift of \$25.00 or more. Personal mailing have gone out to those whose names and addresses are known and current.

We ask you, therefore, to respond to this appeal that will enable us to carry out this celebration. Your donation of whatever amount will be greatly appreciated by the Chapel Committee whose members have volunteered to take on this task. Please make your check payable to „St. John Neumann Chapel", and mail it to:

Alfons L. Broz, Colonel (USAF Ret)
President/Coordinator, Czech Chapel Committee
3316 Fallowfield Drive
Falls Church, VA 22042

Your generous gift will be a sign of your support of our beautiful Czech Chapel and of the 20th anniversary which we hope and pray to carry out. The Czech Chapel reflects our freedom here in America to display and practice our faith in God. This anticipated celebration is a way to express gratitude for the many blessings, gifts, and the progress we have made in this blessed country.

Let us be grateful and joyful for the beautiful Czech Chapel in our nation's capitol which reflects our faith in God and love of freedom. God bless you all.

George Joseph Svejda, Ph. D.
Treasurer, Czech Chapel committee
Dated: March 2003

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Jaromír Lebeda, George a Věra Kolasa, rodina Daňkova, Věra A. Vitek, Josef Motelka, Vlasta Seibertová, Martin Stránský M.D., Pavel Foltýn, Joseph a Gita Hlavinka, Zdenek a Lidia Václavíkoví, Marcela Rydlová-Erlich, Zdeněk Vašátko.

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci dubnu slaví narozeniny:

Marta Hnízdová 4. dubna, Václav Hnízda 9. dubna, Jan Pongo 20. dubna, František Daněk 24. dubna, Jaroslav Stana 29. dubna.

Mše svatá v národní kapli ve Washingtonu, D.C. bude v neděli 4. května ve 12.00 hod.